

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ЗЕМЕЛЬ – ОСНОВА КОМПЛЕКСНОГО ВІДНОВЛЕННЯ ТЕРИТОРІЇ

Півень К.А. ст. гр. ДГ-51-22

(науковий керівник к.т.н., доц. Пілічева М.О.)

Харківський національний автомобільно-дорожній
університет

Серед пріоритетних напрямів роботи Деожеокадастру України на першому місці стоїть «вдосконалення та наповнення актуальними і достовірними відомостями Державного земельного кадастру, впровадження сучасних електронних сервісів». Також особливої актуальності набуває проблема відновлення земельно-облікової інформації на територіях, де відбулися воєнні дії [1]. Ці проблеми можна вирішити шляхом проведення інвентаризації земель. Також проведення таких робіт є стратегічно-важливими у післявоєнний час, за результатами яких державні структури зможуть сформувати державні програми по відновленню території та земель.

У статті 35 Закону України «Про землеустрій» [2] визначено мету інвентаризації земель, яка полягає у визначенні меж, розмірів і правового статусу земель і земельних ділянок, встановленні кількісних та якісних характеристик земель, виявленні та виправленні помилок у відомостях Державного земельного кадастру.

Інвентаризація земель територіальних громад проводиться для земельних ділянок всіх форм власності, визначення їх угідь та у разі потреби віднесення таких земельних ділянок до відповідних категорій і внесення відомостей до Державного земельного кадастру.

При проведенні робіт з інвентаризації земель враховуються принципи: плановості, достовірності та повноти даних, доступності, узагальнення даних з додержанням єдиних засад та технології їх оброблення.

Об'єктами інвентаризації земель є територія України, територія адміністративно-територіальних одиниць або їх частин, масив земель сільськогосподарського призначення, окремі земельні ділянки [3].

Вихідними даними для проведення інвентаризації земель є:

- матеріали Державного фонду документації із землеустрою;
- відомості Державного земельного кадастру;
- містобудівна документація;
- планово-картографічні матеріали, в тому числі ортофотоплани;
- відомості Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;
- копії документів, які посвідчують речові права на земельну ділянку.

Також можуть використовуватися матеріали дистанційного зондування Землі, лісовпорядкування, проекти формування територій та об'єктів природно-заповідного фонду, схеми формування екомережі.

Роботи з інвентаризації земель включають 3 основні етапи. На першому етапі виконуються обстежувальні роботи, які включають збір та аналіз вихідних даних та складання робочого інвентаризаційного плану.

Другий етап включає в себе топографо-геодезичні та проектно-вишукувальні роботи, які виконуються в єдиній державній системі координат УСК 2000 з метою визначення або уточнення меж земельних ділянок, обмежень у їх використанні та угідь. Проектно-вишукувальні роботи передбачають оброблення даних, отриманих у результаті виконання топографо-геодезичних робіт. Перелічені об'єкти зазначаються на зведеному інвентаризаційному плані. Складаються поконтурні відомості з експлікацією. Зведений інвентаризаційний план

складається з дотриманням умовних позначень. Окремо складаються переліки земельних ділянок (земель):

- наданих у власність (користування) з присвоєнням кадастрових номерів;
- наданих у власність (користування) без присвоєння кадастрових номерів;
- не наданих у власність та користування у розрізі угідь;
- що використовуються без документів, які посвідчують речові права на них;
- що використовуються не за цільовим призначенням;
- нерозподілених, невитребуваних земельних часток (паїв);
- відумерлої спадщини.

На третьому етапі проводяться роботи зі складення і оформлення технічної документації в паперовій та електронній (цифровій) формі.

Таким чином, в результаті проведення інвентаризації землі:

- створюється повноцінна база даних про всі земельні ділянки в межах територіальної громади на паперових та електронних носіях, завдяки чому підвищується її інвестиційна привабливість, спрощується пошук потенційних земельних ділянок для інвесторів та містобудівних потреб;
- органи місцевого самоврядування отримують можливість організації постійного контролю за використанням земель в територіальній громаді;
- виявляються всі землекористувачі та власники, а також встановлюються межі їх ділянок;
- виявляються земельні ділянки, що не використовуються або використовуються нераціонально, не за цільовим призначенням;

– значно скорочуються витрати територіальної громади при виготовленні кадастрового номеру земельної ділянки, приватизації землі та ін.

Література

1. Третяк В.М., Капінос Н.О., Вольська А.О. Методичні особливості інвентаризації земельних ділянок та ідентифікації прав на них не врахованих в земельному обліку. URL: <https://repo.snau.edu.ua/bitstream/123456789/9830/1/1.pdf> (дата звернення: 25.03.2023 р.).

2. Про землеустрій: Закон України від 22.05.2003 р. № 858-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15> (дата звернення: 25.03.2023 р.).

3. Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України: Постанова Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 р. № 476. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/476-2019-%D0%BF#n9> (дата звернення: 25.03.2023 р.).

МЕТОДИ ВЕРТИКАЛЬНОГО ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЙ

Друзь А.В. ст. гр. ДГ-51-22,

Перехода А.М. ст. гр. ДГ-16т1-22,

Боровий Ю.М. ст. гр. ДГ-мб-22

(науковий керівник к.т.н., доц. Коваленко Л.О.)

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Залежно від рівня інженерного обладнання і благоустрою території застосовують суцільну, вибіркочу і змішану (комбіновану) системи вертикального планування. Суцільне планування виконується на всій площі при